

Con Gái Bà Chủ

Contents

Con Gái Bà Chủ	1
1. Chương 1: Phải Tránh Xa	2
2. Chương 2: Thiện Cảm	3
3. Chương 3: Quà	4
4. Chương 4: Nghi Ngờ	5
5. Chương 5: Chớm Nở Một Cuộc Tình	6
6. Chương 6: Cầm Cản	7
7. Chương 7: Thành Đôi Lệ Vây Sao?	8
8. Chương 8: Thân Phận Thật Sự Của 5 Thiếu Niên (p1)	9
9. Chương 9: Thân Phận Thật Sự Của 5 Thiếu Niên (tt)	10
10. Chương 10: Động Viên	10
11. Chương 11: Trộm	11
12. Chương 12: Giúp Người	12
13. Chương 13: Tình Địch Kiều Ny	12
14. Chương 14: Con Rể Tương Lai	13
15. Chương 15: Tổn Thương	14
16. Chương 16: Nói Chuyện	14
17. Chương 17: Hồi Kết	15

Con Gái Bà Chủ

Giới thiệu

Một câu chuyện kể về nhóm thanh niên 25,26 tuổi sống trong một khu trọ bình dân. Họ đều là nhữn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/con-gai-ba-chu>

1. Chương 1: Phải Tránh Xa

Cảm thấy khó hiểu vì trước cửa nhà xe đậu khá nhiều nhưng Phượng vẫn bước vào nói câu nói thường lệ:

- Thưa mẹ con mới đi học về!!!

Rồi sau đó lại bỏ ngõ khi trong nhà lại có một nhóm thanh niên 5 người trong nhà mình, bà Thu - mẹ Phượng như hiểu được con gái bèn giới thiệu:

- Mấy anh đây đến bàn hợp đồng thuê nhà. Đây là Phượng - con gái bác!

- Dạ chào mấy anh! __ Phượng thỏ thẻ

- Chào em! __ cả 5 đồng thanh

Chẳng hiểu sao đứng trước 5 người họ, Phượng lại thấy ngại đến vậy, có lẽ vì ai cũng toát ra khí chất của một người trưởng thành hay như thế nào mà cô cũng ko rõ nữa.

Bước vội vào nhà, nếu đứng ở đây thêm một phút giây nào nữa Phượng sẽ ngạt thở mà chết mất.

Vừa về đã phải lao vào bếp nấu cơm ngay kéo lát nữa cha cô về không có cơm. Ông Lâm - một giáo viên đã về hưu, thú vui của ông hằng ngày là tụ tập bạn bè lại và bàn để chơi cờ phiêu, vì là trò chơi lâu dài nên tạm thời chưa có tác hại gì (nhớ kỹ: chỉ là tạm thời).

..... ooooooooo ooooooooo

Đến tối, Phượng cầm mấy quyển vở sang phòng Linh - cô bạn cùng ngành để làm bài tập.

Bỗng nhiên từ đâu xuất hiện giọng nói ngân nga như cổ tình kéo dài ra làm Phượng lạnh cả tóc gáy:

- Diiiiii đuuuuu đóóóóó!!!!

- Áááááááá có ma!!!!!!!

Cô la toáng lên, chút nữa thì té ngã ngã rồi.

Chưa kịp định thần lại thì Phượng lại tiếp tục nghe thấy giọng cười như hả hê lảm. Bây giờ thì cô biết chuyện thì đang xảy ra rồi đấy.

Cuối người xuống nhặt mấy quyển vở bị rơi lúc nãy lên, cố kìm chế cơn giận của mình cho đến khi anh lên tiếng:

- Giỡn thôi mà, coi vậy mà nhát dữ vậy!? Bùn cười chết được hahaha

Dưới ánh đèn mờ mờ sáng, Phượng có thể nhận ra được đây là một trong 5 người đến thuê nhà lúc trưa. Không ngờ họ dọn đến đây nhanh đến vậy.

Vẫn là cảm giác đó, đứng trước họ dù là 1 hay 5 người đi nữa thì chẳng hiểu sao cô lại cảm thấy mình nhỏ bé đến vậy.

Lấy hết can đảm, Phượng vênh váo:

- Cười đủ chưa!? Chọc tôi như vậy anh vui lắm hả? Anh thử gần 8, 9 giờ tối bước ra đường mà bị hù như vậy coi anh có sợ không!!! Kiếp trước tôi có đắt tội gì với anh không mà mới dọn đến đã lấy tôi ra làm trò cười.

- Cần gì kiếp trước, mới sáng nay em đã đắt tội tôi rồi đấy! Không nhớ hả?

- Không!

- Chaa, trí nhớ em kém hay cố tình xem thường tôi đấy!?

Đến đây thì Phượng mới trực nhớ, lúc đó hình như có người hỏi " Em là sinh viên hả? Học ngành nào vậy? " nhưng cô cứ nghĩ là hỏi mẹ mình nên không để ý.

Dù biết mình hơi vô ý nhưng Phượng vẫn giả vờ như không biết chuyện gì xảy ra, cô khéo léo đi né sang một bên, vừa đi vừa nói:

- Kh....không biết, anh bị tự kỉ hả?

Con hẻm này khá nhỏ nên chỉ cần anh bước qua một bên là có thể chặn được đường đi của cô, dưới ánh đèn mờ ảo và khoảng cách lại gần như thế này Phượng lại một lần nữa bị ngạt thở vì nụ cười cùng hơi thở đó của anh như bao trùm lấy cơ thể của mình.

- Không nhớ cũng không sao! Giờ mình làm quen nha! Anh tên Nam.

- Anh bị hâm hả? Tránh ra coi...

Thấy Nam né sang một bên, Phượng như được kéo ra khỏi vực thẳm, cô đi nhanh nhất có thể. Đến khi cảm thấy an toàn, cô mới dừng lại, lẩm bẩm:

- Chút nữa thì chết mất, người như anh ta phải tránh xa ra mới được!

2. Chương 2: Thiện Cảm

Vừa tờ mờ sáng bà Thu đã đi chợ, khi về thì tay xách nách mang bao nhiêu là đồ.

- Trời đất, nhà vợ mấy người đâu mà mẹ mua bơ chi nhiều vậy?

Phượng cảm râm khi thấy 2 túi bơ to đùng trước mặt, chắc cũng khoảng 2,3 chục kg chứ chẳng ít.

- Con bé Linh nó nhờ mẹ mua để gửi về quê đấy. Nghĩ cũng tội, một thân một mình lên đây học, gia đình lại khó khăn!

- Trời ơi mẹ lo chi chuyện đó, nhỏ Linh có con lo rồi.

Phượng vỗ ngực tự hào về tình bạn từ cấp III của mình và Linh làm bà Thu cũng phì cười nhìn con gái.

Cô ì ạch xách số bơ đến phòng Linh mà miệng không ngừng lẩm bẩm:

- Tưởng được nghỉ một ngày thanh thản ai ngờ, nghỉ sao mà kêu mình xách túi bơ nặng gần bằng mình vậy chứ, thật tình.....!!!!!!

Đứng lại nghỉ lấy sức, cô chẳng biết là vô tình hay cố ý mà đứng trước cửa phòng của họ. Nằm ôm laptop từ sáng giờ đang chán thì gặp cô họ vội chạy ra giúp.

Theo như giới thiệu thì trừ Nam ra, 4 người còn lại là Trí, Bảo, Huy và Phong. Hầu như ai cũng vui tính và vẻ khoan lạnh lùng như soát ca hình như không có

- Đây hả? Sao khóa cửa rồi???

- Ý chết, quên mất là hôm nay nó đi làm thêm rồi.

Phượng vỗ trán mình tự trách, sao cô có thể quên bèn chuyện này đi chứ.

.....ooooooo.....ooooooo.....

Thấy họ giúp cô nên bà Thu mời họ bữa cơm trưa. Trong bữa ăn bà cũng có hỏi về công việc của họ như chỉ nhận được câu trả lời nửa giỡn nửa thật:

- Quậy quá bị đuổi rồi bác ơi, hên là có bác giúp chứ không chắc tụi cháu đi bụi làm Cái Bang hết rồi hihi

Riêng Phượng và Nam, suốt bữa ăn họ cứ ngồi nhìn nhau mãi nhưng không phải nhìn yêu thương gì mà lại nhìn....căm ghét, mặc Phượng nhìn mình như thế nào, Nam vẫn bình thản làm những hành động trêu tức, còn cười nham hiểm nữa.

Có lẽ ngoài Nam ra, cô rất có thiện cảm với 4 người còn lại.

3. Chương 3: Quà

- Phượng ơi, ra mẹ bảo này!

- Dạ!

- Mẹ mới nấu xong nè, con đem sang cho tụi thằng Trí một ít đi, toàn con trai không chắc cũng ăn uống qua loa thôi, tội nghiệp!

Phượng chỉ biết lắc đầu cười thầm vì người mẹ bao dung này thôi, bà Thu tuy không đi chùa, không theo đạo nhưng tấm lòng của bà còn hơn thế nữa.

- Có ai ở nhà không vậy?

Thấy phòng họ đóng cửa nhưng không có khóa nên cô gọi vòng vào. Khoảng 5 phút thì mất kiên nhẫn, Phượng mở cửa sổ ra xem thì thấy Nam đang ngồi tại đeo headphone, hai mắt dán vào màn hình máy tính.

Ánh sáng trong nhà đột nhiên thay đổi anh ngược lên nhìn thì thấy Phượng. Nở nụ cười tươi rói khoe chiếc răng khểnh, chẳng hiểu sao anh lại thích cô gái mũm mĩm này trong khi biết bao siêu mẫu đeo đuổi mình nữa.

- Mẹ tôi có nấu ít canh gà, ăn cầm chừng á!

- Cha ngon dữ...!

- Tất nhiên. Mẹ tui nấu là nhất á!

- Mà nè, sao với tụi kia thì em xưng anh em còn với anh thì xem gọi miễn cưỡng vậy?

- Thì gọi như thế nào là quyền của tôi. Anh thắc mắc làm gì. Ủa mà mấy anh kia đâu rồi?

- Em hỏi làm gì? Thích tụi nó à!?

- Đồ điên! Ăn xong nhớ rửa cái bát đấy!

Nói rồi cô quay bước định đi nhưng anh gọi lại, rồi vào nhà lấy cái gì một hộp quà màu hồng ra đưa cho cô.

- Gì đây?

- Bữa trước đi chợ hoa thấy đẹp nên mua nhưng không biết dùng vào việc gì, em giữ đi, để chặt nhà!

Phượng mở ra thì thấy một sợi dây chuyền pha lê có mặt giọt nước màu tím cực đẹp. Tự nhiên nhin cười không được, cô lấy tay che miệng lại cười tủm tỉm mặc kệ cho gương mặt anh méo xệch.

- Anh có phải con trai không vậy? Đi chợ hoa mua cái này á hahaha

Cảm giác như món quà của mình bị coi thường anh khó chịu lắm bầm nhỏ trong miệng:

- Công sức bỏ 2 tiếng đồng hồ ra lựa, bây giờ bị đối xử như vậy đây!!

Nhưng không may để cô nghe được.

- Hả? Anh cố tình mua tặng tôi á!?

- Em nghĩ sao vậy? Không lấy thì đưa đây! __ vừa nói vừa đưa tay ra

- Ó...lấy... lấy chứ!

Anh thở dài về bực mình nhưng cũng mừng thầm trong bụng, sau đó thì bức vào nhà đóng cửa lại để lại Phượng đứng đó ngơ ngác nhưng rồi nụ cười lại nở ra.

- Cảm ơn anh nha! Nam.

Đeo sợi dây chuyền trên cổ, ngẩng mình trong gương, Phượng vì mãi cười nên chẳng để ý đến sự có mặt của bà Thu trong phòng.

Tò mò bà hỏi:

- * đỏ mắt * me này! Làm gì có.

Giọng nhe nhàng, bà Thu ngồi kế bên cô, tiếp:

Bà vừa nói vừa nhìn vào sợi dây chuyền, sở dĩ bà lấy Trí ra làm đại diện là vì trong đám bà quý cậu ấy nhất, vừa vui tính lại có vẻ hiền lành, thật thà.

Nhân được cái gật đầu của con gái, sắt mặt bà bỗng trầm xuống như thất vọng bởi câu trả lời của Phương.

Nói rồi bà đi ra ngoài để cô có không gian riêng. Nhiệm vụ của một người mẹ không đơn giản chỉ là chăm sóc con rồi cấm cản con cái này cái kia mà quan trọng nhất là dạy cho con tìm được sự lựa chọn đúng đắn. Phương thật may mắn khi có người mẹ tuyệt vời như bà.

Gần đây trong xóm bỗng rộ lên tin đồn chẳng có gì tốt về 5 người họ, nào là trộm cắp, cướp giật, nghiện ngập,... vv...cũng không phải là không có lý khi mà suốt ngày chẳng thấy họ làm gì ngoài ôm laptop nhưng hằng tháng vẫn đóng tiền nhà đầy đủ, chẳng có vẻ gì gọi là thiếu tiền cả.

Cô tự trấn an mình.

```

      OOOOOOOO          OOOOOOOO
.....          .....

```

Linh vừa nói vừa đưa điện thoại cho cô xem, là chương trình giới thiệu sản phẩm mới của công ty Beauty. Sẽ chẳng có gì đặc biệt nếu như sản phẩm được giới thiệu lại giống với sợi dây chuyền của Phượng đến từng milimet.

Phương nói rồi tiếp tục với đồng bài tập của mình nhưng Linh thì có vẻ không tin, cứ ngồi sẫm soi mãi:

- Thì chính vì mắc như vậy mới có hàng fake đấy! Thôi bỏ đẹp mấy chuyên đó đi, lo làm bài mai nộp kìa!

Miệng thì nói vậy thôi chứ đầu Phương thì cứ suy nghĩ mãi, cho dù sợi dây chuyền này là hàng fake đi nữa thì giá cũng không rẻ đâu. Rốt cuộc thì 5 người bọn họ làm công việc gì mà nhiều tiền đến vậy chứ??? Dù không muốn nhưng Phương vẫn bán tin bán nghi về những tin đồn gần đây.

5. Chương 5: Chớm Nở Một Cuộc Tình

- Ngày gì mà xui hết chỗ nói....

Phượng vừa đi vừa lầm bầm, hôm nay cô bị sao hỏa tạ chiếu hay sao mà xui đủ điều, lên lớp thì quên tài liệu, xe thì hết chiếc này hư đến chiếc kia hỏng. Đi nhờ xe Linh thì lúc về cũng bị chết máy.

- Bỏ nói câu này cả nghìn lần rồi đấy! Không mệt hả?

- Tức chứ!!!

Linh chỉ biết lắc đầu ngao ngán với cô bạn chưa già đã khó này rồi.

Cùng lúc đó, Nam và Trí cũng tình cờ đi ngang qua. Trí thì không để ý gì, miệng cứ thao thao bất tuyệt về hợp đồng họ sắp tới nhưng Nam thì khác, vì ngồi phía trước lái xe nên anh sớm nhận ra cô và Linh ngay.

- Làm gì vậy?

Trí hỏi vì anh đột ngột quay đầu xe làm cậu chút nữa là rớt xuống đường

- Cứu mỹ nhân:)))

Nghe anh nói, cậu bất giác nhìn xung quanh, đến khi thấy cô và nhỏ thì mới đồng tình với anh. Nhưng người cậu chú ý không phải là cô gái mũm mĩm kia mà là nhỏ bạn lạnh lẽo, chuẩn chạc kể bên.

- Xe bị gì vậy 2 nàng?

- Hình như bị chết máy á!

Linh trả lời vì đoán cô dắt xe này giờ chắc cũng mệt rồi nên không thấy lên tiếng.

- Để đó đi, tụi này tìm chỗ sửa cho! __ Trí nói

- Thôi không cần đâu, cũng sắp về đến nhà rồi, làm vậy phiền mấy anh lắm. __ giọng nói dễ nghe của Phượng cất lên, nhìn gương mặt đỏ ửng vì nắng của cô, anh không thấy xót mà trái lại còn thấy dễ thương là đằng khác.

Xuống xe vội, anh nói:

- Hai em lấy xe này về trước đi, để đó anh tìm chỗ sửa cho.

Cô và Linh nhìn nhau nhưng mỗi người lại một tâm trạng khác, cô sợ phiền hà người khác nhưng Linh thì lại sợ....

- Nhìn nữa không biết, định đứng đây đến chiều à?

Trí vừa giục vừa giành lấy tay lái từ tay cô. Hết cách nên hai cô gái cũng chúng ta đành làm theo ý họ vậy.

Nhìn cô và nhỏ dần khuất xa, Trí quay sang nói với Nam:

- Mà hay đấy, giờ kiếm đâu ra chỗ sửa xe ở cái chỗ này???

- Chắc có mình tao ra ý kiến à? Thằng quý:))))

~~ Ê, bỏ giao xe cho hai người họ vậy có được không? __ nhỏ hỏi

- Bỏ hỏi gì kỳ vậy? Mình cũng đang chạy xe của họ nè!

- Biết, nhưng mà... lỡ họ lừa đảo thì sao?

- Trời... tưởng gì, chung xóm mấy tháng nay rồi bỏ cũng phải tin tưởng người ta chút đi chứ!

Nghe Phượng nói như vậy Linh mới yên tâm phần nào. Hóa ra này giờ nhỏ sợ bị lừa đảo mất xe, hình nhỏ xem mấy chương trình cảnh giác trên mạng nhiều quá nên bị nhiễm rồi

..... oooooooooo oooooooooo

- Gì ngồi suy tư vậy?

- Có gì đâu!

Đang ngồi làm bài ở băng ghế đá thì gặp Trí, chẳng hiểu từ lúc nào mà cậu ta lại có thói quen hay lục lọi đồ của người khác như vậy nữa.

Vừa ngồi xuống, cậu đã xem tới xem lui sách vở của nhỏ rồi la to:

- Ra là sinh viên khoa kế toán! Trước giờ anh cứ nghĩ em học ngành y không ấy chứ!

- Sao lại là ngành y?

Linh ngơ ngác, đây là lần đầu nhỏ tiếp xúc với Trí mà không có Phượng bên cạnh.

- Vì.....gái ngành y ai cũng xinh như Ngọc Trinh ấy

Trí vừa nói vừa cười vô tư mà không biết mình đã vô tình thao túng lấy trái tim của ai kia.

6. Chương 6: Cấm Cản

- Nay không đi học hả Phượng?

- Dạ lát nữa em mới đi anh ^^

Phượng đang đứng phơi quần áo thì gặp họ, ít khi nào họ ra ngoài sớm mà lại đi tập thể như vậy, thắc mắc cô hỏi thì họ chỉ nói qua loa là đi hít thở không khí.

Chuyện đời tư của người khác Phượng không bận tâm lắm nhưng thiếu sự có mặt của ai kia làm cô phải chú ý:

- Ồ....anh Nam không đi với mấy anh à?

- Nó hả? Chút nữa đuổi theo giờ ấy. Thôi tụi anh đi nha! __ Phong nhanh nhẩu trả lời

- Bye bye....

Họ vừa đi không được bao lâu thì ông Lâm từ đâu cất tiếng:

- Con cũng thân với mấy thằng đó quá ha!

Phượng ngây ngô trả lời mà đâu biết gương mặt cha mình đang khó coi đến cỡ nào:

- Hàng xóm với nhau không mà cha!

- Với ai thì cha không quan tâm nhưng với tụi nó thì không! Tốt nhất là con không nên qua lại với tụi nó.

- Trước giờ cha có cấm con giao tiếp bạn bè đâu, sao giờ cha kỳ vậy?

- Bạn bè tốt thì cha cấm con làm gì? Con không nghe những người trong xóm nói gì về tụi nó à!? Không có lửa làm sao có khói.

- Nhưng đó chỉ là lời đồn thổi, không có thật!

- Không nói nhiều nữa, cha đã nói không là không!!!

Nói rồi ông Lâm quay bước đi, còn Phượng thì đứng đó gương mặt hằm hằm vì không cãi lại với lý do vô lý của cha mình.

Bỗng nhiên Nam chạy ngang qua, cô định giơ tay chào nhưng lại không bắt kịp với tốc độ của anh. Trước giờ anh đâu có vậy, cho dù là bất cứ trường hợp gì đi nữa thì nếu thấy cô anh nhất định sẽ lại " làm phiền " một lát rồi mới đi.

Phượng thì ngơ ngác chẳng hiểu chuyện gì, thậm chí trách móc anh vô tình này nọ nhưng cô đâu biết, Nam đã vô tình chứng kiến toàn bộ cuộc " nói chuyện " của cô và ông Lâm.

..... oooooooooo oooooooooo

- Mẹ! Cha mới thua cổ phiếu à?

- Thắng thua gì có bao giờ cha con nói cho mẹ biết đâu. Mà sao con hỏi vậy?

- Thì tại cha dạo này khó tính bất thường sao sao ấy. Mới lúc này cha còn cấm con không được qua lại với 5 người phòng 12 (số phòng trọ của họ) nữa kìa!

Phượng mặt hầm hầm mách với bà Thu chuyện mình mới cãi nhau với ông Lâm. Nghe xong bà cười rồi tiếp tục nhặt rau, nói:

- Chuyện đó cha con cũng nói với mẹ rồi, là mẹ kêu ông ấy nói với con đấy!

- Mẹ!!! Vậy mẹ cũng ủng hộ sự vô lý của cha hả?

- Con biết nói như vậy thì chắc cũng biết không phải vô lý, vô cớ mà người ta lại đi đồn như vậy? Chuyện gì cũng có lý do của nó thôi con à!!!

- Không nói với mẹ nữa! Con vô chuẩn bị đi học.

Phượng ôm cục tức đi thẳng vào phòng, cứ tưởng bà Thu sẽ nghĩ khác về họ ai ngờ chỉ có mình cô là không tin vào lời đồn đó.

7. Chương 7: Thành Đồi Lẹ Vạy Sao?

Tan học, 2 cô nàng của chúng ta rủ nhau đi chợ. Bỗng nhiên Linh dừng lại ở quầy bán áo đôi, như hiểu được chuyện gì đó nên Phượng trên:

- Anh chàng nào may mắn được mặc áo đôi với bồ vậy ta....

- Có...có đâu chứ...mình...mình thấy đẹp nên xem thôi.

Thấy Linh ập a ập úng mà Phượng chỉ biết cười thầm. Tối qua cô vô tình thấy Trí đeo nhỏ đi chơi rồi, còn mấy hôm trước hai người còn ngồi cười giỡn cứ như thế giới chỉ có họ thôi vậy.

Để trả không gian riêng cho họ mà mấy bữa nay cô phải ngồi làm bài tập một mình đây. Nếu Trí mà đối xử tệ bạc với nhỏ, cô có vào tù cũng sẽ giết chết cậu mất

Dù sao cũng chúc mừng họ, thành đôi nhanh đến bất ngờ!

..... oooooooooo oooooooooo

- Ủa Phượng, vô nhà chơi, làm gì đứng đó vậy?

- Tại em thấy mấy anh có vẻ bạn quá!!!

Cô e ngại bước vào từ từ, thấy sự có mặt của Phượng, họ liền nhanh tay đóng laptop lại như muốn giấu gì đó, chỉ trừ Nam, anh vẫn ngồi đó nhìn chăm chăm vào máy tính. Đường như không để ý gì đến sự có mặt của cô.

- Nãy em đi chợ có mua ít trái cây. Mấy anh ăn cho vui.

Vừa nói cô vừa bước ra cửa định về thì Huy mời ở lại chơi nhưng cô lắc đầu, nhìn anh nói:

- Em còn có việc ở nhà, với lại em ở đây sợ phiền người nào đó làm việc!

Tất nhiên là cả 5 người họ đều hiểu được cô đang ám chỉ ai.

Anh ngược mặt lên nhìn thì bắt gặp 4 cặp mắt đang nhìn mình chăm chăm.

- Làm gì hình sự dữ vậy? _ anh lạnh lùng

- Mà làm gì con gái người ta vậy thằng kia?

- Chuyện đó đẹp qua một bên đi. Tình hình hiện tại đáng lo hơn kia!

Anh vừa dứt lời thì họ lập tức mở laptop ra, bắt đầu với việc của mình. Rốt cuộc công việc của họ là gì? Tại sao lại bí ẩn đến vậy?

8. Chương 8: Thân Phận Thật Sự Của 5 Thiếu Niên (p1)

- Bỏ bình tĩnh đi, chắc ông về nhà thăm cha mẹ thôi mà!!!

- Cứ cho là vậy thì mình gọi cũng phải bắt máy chứ.

Trong lúc Linh đang lóng ngóng lo cho Trí thì Phượng cũng như ngồi trên bếp lửa, đứng ngồi không yên.

5 người họ chẳng hiểu vì sao mà 3 ngày rồi chẳng thấy về nhà, gọi điện thoại thì không liên lạc được. Không biết là có chuyện gì xảy ra không nữa.

Đến gần một tuần sau, khi đang ở trên lớp thì Linh nhận được tin nhắn của cậu thì liền chạy về. Phượng ngồi kể bên không hiểu chuyện gì nhưng cũng xin phép giáo viên cho hai người nghỉ một buổi. Dù sao thì cả tuần nay họ cũng có học hành được gì đâu.

Về đến nhà chưa kịp mừng thì cả hai đều phải ngơ ngác, đứng đó chứng kiến cảnh anh đập phá đồ đạc trong nhà không thương tiếc mặc cho 4 người còn lại ra sức can ngăn.

Cũng may là giờ này ai cũng đi học, đi làm hết rồi nếu không thì không biết chuyện gì sẽ được họ bịa ra tiếp nữa.

- Mà có chịu dừng lại không hả Nam? Nếu đập phá mà tìm ra hướng giải quyết thì tao sẵn sàng đập chung với mày!!!!

Trí nắm lấy cổ áo anh rồi hét lên. Đây là lần đầu cô và nhỏ thấy cậu lớn tiếng đến vậy. Dường như người mất bình tĩnh nhất lúc này không phải chỉ có anh mà là....tất cả 5 người họ.

Chỉ là có ai chịu thể hiện ra hay không mà thôi. Cô cảm nhận được anh đang phải chịu một cú sốc rất lớn.

Thấy anh bỏ đi, Phượng định chạy theo nhưng Trí ngăn lại:

- Cứ để nó một mình...có lẽ sẽ tốt hơn!

- Rốt cuộc là có chuyện gì vậy? Cả tuần nay mọi người đã đi đâu?

Sau câu hỏi chứa đầy nỗi lo lắng của Linh. Họ bất giác nhìn nhau rồi ai cũng kéo nhau vô nhà dọn dẹp “chiến trường” của anh.

Chỉ còn mình Trí ở lại, có lẽ cậu đã được chọn làm người trả lời câu hỏi của Linh.

- Được rồi. Cũng không giấu mãi được.

9. Chương 9: Thân Phận Thật Sự Của 5 Thiếu Niên (tt)

Cậu từ từ kể lại cho Phượng và Linh nghe, 5 người họ chỉ mới quen nhau và kết thân từ năm cuối đại học.

Thân phận thật sự của họ chẳng ai là tần thường khi mà tất cả đều là thiếu gia quyền quý của nhiều công ty khác nhau.

Nổi bật là Nam, anh được xem là người thừa kế của một đài truyền hình lớn. Nhưng trớ trêu thay niềm đam mê của anh lại là thiết kế, xây dựng. Một ngành nghề trái ngược với cha anh.

Bất chấp sự ngăn cản của gia đình, anh bước vào cổng đại học đúng với ước mơ của mình và gặp được họ, những người bạn cùng chí hướng.

Vì là con trai độc nhất nên cha anh cũng hết cách mà chiều theo anh.

Với điều kiện trong thời gian 1 năm, anh phải làm gì đó để chứng minh tài năng của mình. Bằng không thì mọi chuyện anh phải theo sự sắp đặt của gia đình.

May mắn thay, anh có những người bạn, những người bạn thật sự, họ đã đồng hành cùng anh trong suốt thời gian qua.

Công trình đầu tiên của họ cuối cùng cũng được khởi công xây dựng. Nhưng khi sắp hoàn thành thì lại đột ngột sụp đổ chẳng hiểu lý do.

Cậu vừa nói vừa đưa tờ báo viết về vụ việc này ra cho cả hai xem, đồng thời giải thích lý do mất tích cả tuần nay:

- Vì là công ty nhỏ nên vụ việc không bị đồn ầm lên. Vốn đầu tư gần như đã cạn kiệt, cả tuần nay tụi anh đã đi khắp nơi để tìm người có thể giúp vốn cho công ty hoạt động lại bình thường nhưng dường như là vô vọng. Cả công ty có lẽ chỉ còn tụi này, không một ai chịu ở lại. Tụi anh thì không sao nhưng chỉ tội thằng Nam.....

10. Chương 10: Động Viên

Nghe Trí nói xong, cô chỉ biết chạy, chạy thật nhanh để đến tìm anh. Cô chạy nhanh nhất có thể chỉ mong gặp được anh.

Lúc này để anh ở một mình chưa hẳn là tốt, anh cần một người bên cạnh an ủi và động viên, anh đã không có sự ủng hộ của gia đình rồi nên càng không thể mất đi những người bạn nữa.

Phượng gặp anh ngồi ở băng ghế đá trong công viên. Bước đến ngồi kế bên anh.

Cố nén đi hơi thở dốc của mình, Phượng nói gượng gạo:

- Tôi...tôi biết là anh đang muốn ở một mình. Chuyện của anh tôi cũng nghe anh Trí kể lại rồi. Bước khởi đầu ai mà không gặp khó khăn bao giờ đâu, quan trọng là ý chí kiên cường của bản thân, hơn nữa anh đâu có một mình đâu mà lo, anh còn có bạn bè mà, chẳng phải anh và họ đã làm rất tốt sao!?

Cô dừng lại, nhưng thấy anh không nói gì mà có ý muốn nghe nên cô tiếp:

- Tôi thật sự rất ngưỡng mộ anh vì đã bám theo đuổi ước mơ của mình. Hồi cấp III tôi cũng từng khát khao sau này sẽ được làm Biên tập viên nhưng nhận ra được điểm yếu về ngoại hình của mình nên tôi đã nhanh chóng từ bỏ mà chẳng chút do dự nào. Cho bây giờ, chỉ còn vài tháng nữa là tôi đã tốt nghiệp đại học rồi nhưng vẫn chưa định hướng được ước mơ của mình. Có lẽ những ước mơ lúc nhỏ dần dần đã đi vào quên lãng với tôi rồi. Còn anh thì khác, anh đã đi được nửa chặng đường rồi, không thể vì vấp ngã mà dừng lại được. Vấp ngã lần này là do anh đi quá nhanh thôi, hãy đứng lên và tiếp tục một cách cẩn thận hơn.

12. Chương 12: Giúp Người

Rút tiền xong, vừa ra khỏi ngân hàng Phương đã bắt gặp được hình ảnh quen thuộc của mình trước đó, tuy không chắc nhưng cô vẫn bước lại gần xem sao.

Là một người phụ nữ trung niên đang nói chuyện với một thanh niên. Họ dường như chẳng để ý đến sự có mặt của cô mà vẫn nói chuyện:

- Cô à, cô tin con đi, tại con đang kẹt tiền nên mới bán thôi. Cô nhìn đi nè, điện thoại còn mới vậy sao con lừa cô được!!!

- Nhưng thật sự cô không mang theo nhiều tiền để giúp con!

Vừa đến gần, Phương nhận ra người thanh niên đó, liền lên tiếng:

- Bác đừng tin hấn ta, hấn ta chuyên đi lừa đảo đấy bác.

- Cô là ai mà vu khống tôi vậy?

- Không nhận ra tôi cũng đúng, anh lừa đảo nhiều người như vậy làm sao nhớ hết từng người được. Nói cho anh biết, hôm nay anh đừng hòng lừa được ai ở đây!

Nói xong cô liền la lớn lên:

- Mọi người ơi, ở đây có tên lừa đảo nè!!!!

Tuy không lên tiếng hay làm gì nhưng mọi ánh mắt sầm soi đều dồn về phía thanh niên kia. Cảm thấy không ổn nên hấn ta bèn rút lui mà không quên để lại câu nói:

- Cô được lắm, dám phá hoại chuyện làm ăn của tôi.

Người phụ nữ kia dường như vẫn chưa hiểu được chuyện gì xảy ra nên hỏi cô:

- Bác thấy cậu ấy cũng ăn nói đàng hoàng, lịch sự, sao con lại nói là lừa đảo?

- Dạ tại bác không biết đấy thôi, lần trước cũng bị hấn lừa một lần rồi. Ban đầu hấn cho mình sài thử cái điện thoại, sau đó thì nhân lúc mình không chú ý thì tráo cái điện thoại giả đấy bác!

Hiểu được vấn đề, người phụ nữ liền cảm ơn Phương riu rít. Đang đứng nói chuyện thì một cô gái thân hình mảnh khảnh, đẹp chẳng khác gì ngôi sao nổi tiếng từ ngân hàng bước ra, chào hỏi vài câu rồi dường như ai nấy đi thôi chứ đứng gần cô gái đó cô chỉ thấy tự ti nhiều hơn vì thể xác mũm mĩm này của mình.

Sở hữu chiều cao lý tưởng 1m70 nhưng cô lại có số cân nặng lên đến 57, 58kg nên dù không gọi là béo nhưng cô vẫn có một chút gì đó gọi là thừa cân.

13. Chương 13: Tình Địch Kiều Ny

- Con đã nói từ trước rồi, con không cần sự giúp đỡ của mẹ. Tự thân con sẽ đứng lên và chứng minh cho cha thấy: không có sự chống lưng của gia đình con vẫn làm nên sự nghiệp!!!

- Mẹ biết là con làm được nhưng bây giờ con đang gặp khó khăn, chẳng lẽ mẹ không giúp được sao?

Bản thân là một người mẹ, nghe tin con gặp khó khăn đương nhiên bà Phương phải đến giúp rồi nhưng Nam cứ một mực không nhận tấm lòng của bà.

Kiều Ny ngồi kế bên, lên tiếng:

- Anh Nam, còn em thì sao? Chẳng lẽ anh cũng không muốn em giúp đỡ anh lúc này sao?

- Em lại càng không Ny à! Anh không muốn bác Nghĩa (cha Ny, người anh xem là thần tượng) biết chuyện này lại cười chê anh!

Nếu cứ để hai người ở đây chắc họ sẽ chẳng chịu dừng việc đòi giúp đỡ này nên anh đuối khéo họ về.

Khi trong nhà chỉ còn mỗi mình mình thì anh mới lộ rõ ra vẻ lo âu, khác hẳn với nụ cười thường ngày anh dùng để che giấu.

Từng hành động, lời nói của anh nãy giờ cô đã thấy hết. Hóa ra người phụ nữ lúc sáng cô giúp lại chính là mẹ anh, lúc đầu cô nghĩ cô bé Kiều Ny kia là con gái của bà Phương nhưng Phượng lại nghe Ny gọi bà Phương bằng bác. Giờ cô chỉ mong những gì cô đang nghĩ không phải là sự thật.

..... oooooooooo oooooooooo

- Tiền ở đâu mà em có nhiều vậy?

- Ồ...là tiền tiết kiệm của em thôi. Tuy không nhiều nhưng hi vọng nó sẽ giúp một phần nào cho mấy anh!

Phượng quyết định giao số tiền đó cho 4 người còn lại vì không muốn lại chạm đến lòng tự trọng của Nam.

Cô chợt nhớ điều gì đó nên nói:

- Mà mấy anh đừng nói cho anh Nam biết về chuyện này nha! Cứ xem như mấy anh vừa vay được của ai đó đi.

- Sao vậy? __ Trí nheo mày

- Thì làm vậy mấy anh cũng có mất mát gì đâu. Vậy nha! Mấy anh phải cố lên đó.

Nói rồi cô chạy đi một mạch mà chẳng để cho ai trong số họ kịp ú ớ câu nào.

Cả buổi tối hôm đó cô trốn ở nhà Linh mà chẳng dám về nhà. Cô không dám tưởng tượng được cơn thịnh nộ của cha mẹ mình lúc này, đó là số tiền họ vất vả chiu dành dụm cả đời mà cô lại.....

14. Chương 14: Con Rẻ Tương Lai

Không có chuyện gì giấu mãi được, kết quả là Phượng đã bị ông Lâm và bà Thu mắng cho một trận ra hồn. Ông Lâm còn thẳng tay tát cô một bạt tay, từ nhỏ đến lớn đây là lần đầu tiên cô bị đánh nhưng cô cũng không dám nói gì, chỉ mong cha mẹ tha lỗi cho mình.

Phượng quỳ trước bàn thờ ông bà đã 2 ngày, không ăn không uống gì rồi. Thấy cảnh đó cha mẹ nào mà không sốt cho được, nhưng ông Lâm vẫn kiên quyết không kêu cô đứng dậy.

Chứng kiến cảnh đó, Linh cũng thấy lo, nếu cứ tiếp tục thế này chắc Phượng sẽ chết vì kiệt sức mất.

..... oooooooooo oooooooooo

- Bác Lâm, con hứa sẽ trả lại số tiền đó sớm nhất có thể. Nên con xin bác đừng đối xử với Phượng như vậy được không? Em ấy không có lỗi, lỗi là của con, tại con vô dụng ạ!!!

- Cậu lấy tư cách gì mà cầu xin cho nó?

Ông Lâm cố tình hỏi như thế để xem anh sẽ trả lời ra sao. Ông muốn biết người làm con gái mình chịu bỏ cả tương lai có xứng đáng với sự hi sinh đó hay không.

- Con không dám nhận mình là gì của Phượng...nhưng khi con có sự nghiệp trong tay, dù bác có ngăn cản đi nữa thì con nhất định sẽ làm con rể bác bằng mọi giá, nhất định!!!

Cả bà Thu, ông Lâm, Trí và Linh đều phì cười trước câu trả lời của anh. Anh đúng là rất giỏi thiết kế xây dựng nhưng có vẻ về chuyện tình cảm thì lại vụng về không tả nổi.

15. Chương 15: Tổn Thương

Sau khi tốt nghiệp đại học, với tấm bằng loại giỏi trong tay thì không khó gì để Phượng tìm được công việc ở những công ty, tập đoàn lớn nhưng cô và Linh lại chọn đến công ty của họ, cùng họ xây dựng sự nghiệp.

Gần 1 năm cố gắng thì công trình đầu tiên của công ty Phát Đạt đã hoàn thành. Bao nhiêu công sức của 7 người họ cuối cùng cũng được đền đáp.

Buổi tiệc ăn mừng lễ ra sẽ nho nhỏ nếu như không có sự xuất hiện của ông Minh (cha anh) và những ông to bà lớn trong nhiều ngành đến chúc mừng con trai mình. Sự xuất hiện của họ đã sô tình kéo theo sự chú ý của phóng viên và rồi chỉ sau một đêm, công ty Phát Đạt đã là tâm điểm đầu tư của nhiều người vì đoán được sau này sẽ kiếm được nhiều lợi nhuận.

Bản thân là thư ký của anh nhưng suốt buổi tiệc cô không hề dính lấy anh như Linh và Trí.

Thấy Phượng chỉ nói chuyện với những nhân viên của công ty mà không màng gì đến mình, Nam kéo cô đến trước cha mẹ mình, giới thiệu:

- Đây là Phượng, thư ký của công ty và là...b....

- Dạ, cháu chào hai bác ạ!

Dường như anh còn định nói gì đó được nhưng bị cô cướp lời. Bà Phương cũng nhận ra cô là người mình gặp lúc ở ngân hàng, thế là hai người họ hòa vào nhau mà nói chuyện.

Đúng lúc đó thì Kiều Ny tới, trông cô bé hôm nay rất xinh đẹp trong bộ váy hồng phấn và mái tóc dài kiêu sa. Tuy đơn giản nhưng lại rất thu hút, ngay cả cô là con gái mà cũng động lòng chứ đừng nói gì đến anh.

Lúc mọi người không chú ý đến mình, cô liền bẽn lễn biến mất. Ở những nơi như thế này cô có cảm giác như mình bị áp lực vậy, hay nói đúng hơn thì là không tự tin với ngoại hình của mình từ khi Kiều Ny xuất hiện.

Ánh mắt của anh nhìn cô bé làm cô cảm thấy mình không là gì của anh cả.

16. Chương 16: Nói Chuyện

- Sau tự nhiên biến mất vậy? Báo hại anh tìm nãy giờ!

- Không sao đâu, mà không lo tiếp khách đi tìm em làm gì?

Anh dùng tay gạt sắp giấy tờ cô đang sắp xếp sang một bên. Vòng tay ôm lấy eo cô, tuy trong người có ít rượu rồi nhưng anh vẫn biết được mình đang làm gì.

Mặc kệ cô phản đối thế nào đi nữa anh vẫn quấn lấy cơ thể cô ngọt ngào nhưng đầy hoan đại, một đêm dài...

Ông Minh vì thấy con trai mình không tận dụng cơ hội hiếm có này để kết thân với các nhà đầu tư lớn mà lại rời khỏi buổi tiệc đi đâu đó nên ông đi theo. Đến phòng giám đốc thì gặp cảnh này, ông chỉ thầm mong sao cho anh ý thức được những việc mình đã làm.

..... oooooooooo oooooooooo

- Chị Phượng, chị tìm em có việc gì không?

Trước mặt cô là Kiều Ny, cô gái vừa tròn 20 tuổi, xinh đẹp và hoàn hảo.

Trầm giọng, cô nói:

- Vì biết em không có nhiều thời gian nên chị sẽ vào thẳng vấn đề. Chị biết em là người cùng lớn lên với anh Nam, là tiên đồng ngọc nữ nhưng bây giờ thì ai cũng lớn và có cuộc sống riêng của mình. Và cổ tích sẽ không xuất hiện ở đây, anh Nam cần một người phụ nữ có thể giúp đỡ anh ấy trong sự nghiệp chứ không phải là một tuổi thơ đầy màu hồng! Chị nói vậy em hiểu chứ!?

Kiều Ny không nói gì, khẽ gật đầu nhẹ và chỉ chờ có thể Phượng liền đứng dậy rời khỏi quán cafe. Kể từ buổi tối hôm đó cô đã xác định một mối quan hệ rõ ràng với anh chứ không lờ mờ như lúc trước nữa, từ giờ cô có thể đóng vai ác để bảo vệ hạnh phúc của mình.

17. Chương 17: Hồi Kết

Khoảng vài tuần sau, biết được sắp tới Ny sẽ đi du học tận Pháp, Phượng mừng hơn nhất được vàng. Trước ngày máy bay cất cánh, họ lại có một cuộc nói chuyện riêng, lần này thì Phượng luôn miệng cảm ơn Ny, từ chối lời cảm ơn đó, Ny nói:

- Thật ra em biết rõ anh Nam chỉ xem em như em út trong nhà thôi. Là em đơn phương anh ấy trước. Nhưng mà chị cũng đừng vì vậy mà dắt ý nha, nếu chị đối xử không tốt với anh ấy em sẽ bay về giành lại anh trai mình bất cứ lúc nào đó!

- Chị hứa!!!!

Vì là con nhà quyền quý, từ nhỏ Ny đã được giáo dục rất tốt nên chuyện tính cách bướng bỉnh là hoàn toàn không tồn tại ở cô gái này. Hơn nữa là từ trước giờ Ny đã có tất cả những gì mình muốn nên cô cũng muốn thấy cảm giác đó từ những người xung quanh mình.

Kiều Ny ra nước ngoài cũng là lúc anh lên kế hoạch cho gia đình nhỏ của mình. Từ giờ anh muốn nắm tay cô đi hết đoạn đường còn lại.

Và chuyện này sẽ không kết thúc nếu như cô không đủ dũng cảm nói ra tất cả và nhận được sự cảm thông của Ny.

~~THE END

~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/con-gai-ba-chu>